

8.2. Metodologie konstrukce znalostního systému

Realizace psychologického prostoru repertoárovou tabulkou

Uvedli jsme si, že expertní znalosti do databáze se přenášejí pomocí **interview s expertem**. Expert tím pomáhá budovat bázi znalostí. Experta chápeme jako učitele, který předává systému své znalosti v podobě modelu svého psychologického prostoru objektů a konstruktů a prostřednictvím repertoárové tabulky průběžně sleduje, jak jeho „žák“ (báze znalostí) „chápe“ poskytnuté expertní zkušenosti.

Učení je ukončeno, když báze znalostí poskytuje řešení podle jeho představ.

Zobrazením psychologického prostoru je **repertoárová tabulka**, kde v řádcích jsou objekty $\{O_1, O_2, \dots\}$ a ve sloupcích konstrukty $\{K_1, K_2, \dots\}$:

<i>Objekt \ Konstrukt</i>	<i>K1</i>	<i>K2</i>	<i>...</i>	<i>Kn</i>
<i>O 1</i>	<i>50</i>	<i>-50</i>		<i>-100</i>
<i>O 2</i>	<i>75</i>	<i>0</i>		<i>0</i>
<i>...</i>				
<i>O m</i>	<i>100</i>	<i>-100</i>		<i>-75</i>

Hodnoty v tabulce znamenají, do jaké míry přísluší odpovídajícímu objektu jeden nebo druhý pól příslušného konstruktů.

Cílem je vytvořit z tabulky **bázi znalostí**, která bude řešit analytické úlohy podobně jako expert. To znamená vyplnit tabulku tak, aby dobře pokrývala celou modelovanou oblast zájmu – obsahovala dostatek příslušných objektů, charakterizovaných vhodnými konstrukty.

Příklad 10.3.

Uvedme jako příklad „expertní znalosti“ pracovníka cestovní kanceláře, který doporučuje svým klientům, kam se mají vypravit na dovolenou v závislosti na jejich požadavcích, jako jsou: roční období, finanční náročnost, sportovní a společenské požadavky apod. Souhrn takových požadavků – konstruktů je vstupem pro zadání, výstupem pak jsou konkrétní doporučená místa – objekty. Přitom každé z míst není charakterizováno konstruktem jen binárně ano/ne, ale mírou příslušnosti (Alpy jsou spíše drahé, Beskydy spíše levné).